

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE MAKEDONIJE O IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Makedonije o izručenju, potpisan 29. novembra 2011. godine u Beogradu, u originalu na srpskom i makedonskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalnu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE MAKEDONIJE O IZRUČENJU

Republika Srbija i Republika Makedonija (u daljem tekstu: države ugovornice),

svesne potrebe daljeg unapređenja međunarodne saradnje u oblasti pravosuđa,

uzimajući u obzir visoku opasnost organizovanog kriminala i korupcije, njihovog transnacionalnog širenja, kao i važnost borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije kao i potrebu za efikasnom međusobnom saradnjom država u toj borbi,

u želji da posebno regulišu saradnju u pogledu izručenja,
dogovorile su se sledeće:

Obaveza izručenja

Član 1.

Države ugovornice se obavezuju da će pod uslovima predviđenim ovim ugovorom, na molbu jedna drugoj izručivati lica koja se u državi koja traži izručenje (u daljem tekstu: država molilja) gone zbog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja kazne zatvora ili druge mere koja uključuje oduzimanje slobode u skladu sa pravom država ugovornica.

Način komuniciranja

Član 2.

(1) Nadležni organi država ugovornica kod primene ovog ugovora komuniciraju pisanim putem, i to preko ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa.

(2) Diplomatski put opštenja ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) U hitnim slučajevima, zamolnice i obaveštenja prema ovom ugovoru mogu se dostavljati preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Jezik i legalizacija

Član 3.

(1) Molbe koje se podnose i dokumentacija koju treba dostaviti prema odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na jeziku države molilje. Prevod na jezik države od koje se traži izručenje (u daljem tekstu: zamoljena država), nije potrebno prilagati.

(2) Legalizacija isprava iz stava (1) ovoga člana nije potrebna.

Dokumentacija

Član 4.

Uz molbu za izručenje država molilja treba da priloži:

1. sredstva za utvrđivanje istovetnosti lica čije se izručenje traži (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);
2. potvrdu ili druge podatke o državljanstvu lica čije se izručenje traži;
3. optužni akt, ili presudu ili odluku o pritvoru ili koji drugi akt jednak ovoj odluci u izvorniku ili overenom prepisu, u kome treba da je naznačeno ime i prezime lica čije se izručenje traži i ostali podaci potrebni za utvrđivanje njegove istovetnosti, opis dela, zakonski naziv krivičnog dela i dokazi za osnovanu sumnju;
4. izvod odredaba iz krivičnog zakonodavstva koje će se primeniti ili su primenjene prema licu čije se izručenje traži, zbog dela povodom koga se traži izručenje;
5. podatke o dužini krivične sankcije kada se radi o izručenju lica radi izdržavanja ostatka krivične sankcije.

Dopuna dokumentacije

Član 5.

(1) Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država molilja nedovoljni za donošenje odluke zamoljene države na osnovu ovog ugovora, zamoljena država može da traži dopunska obaveštenja i dokumentaciju i da odredi rok za njihovo dostavljanje koji ne može da bude duži od 15 dana.

(2) Rok iz stava (1) ovog člana može se na obrazloženi zahtev produžiti.

Član 6.

(1) Ako država molilja u rokovima predviđenim odredbom člana 5. ovog ugovora ne dostavi dopunske podatke i dokumentaciju, zamoljena država će odmah obustaviti postupak izručenja i lice čije se izručenje traži pustiće na slobodu.

(2) Troškove koji su nastali neosnovanim oduzimanjem slobode u slučaju iz stava (1) ovog člana, nadoknadiće država molilja zamoljenoj državi.

Krivična dela za koja se dozvoljava izručenje

Član 7.

(1) Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvoliće se samo za krivično delo za koje je, kako prema pravu države molilje, tako i prema pravu zamoljene države, propisana kazna zatvora ili mera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje jedne godine.

(2) Izručenje radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora ili mere koja uključuje oduzimanje slobode, dozvoliće se samo za krivična dela koja su kažnjiva prema pravu obe države ugovornice i ukoliko trajanje kazne zatvora ili mere koja uključuje oduzimanje slobode ili njihov ostatak koji treba da se izvrši, iznosi najmanje četiri meseca.

(3) Ako se molba za izručenje odnosi na više krivičnih dela za koja je po pravu države molilje kao i po pravu zamoljene države propisana kazna zatvora ili mera koja uključuje oduzimanje slobode, a neka od njih ne ispunjavaju uslove u

pogledu visine krivične sankcije propisane u st. (1) i (2) ovog člana, izručenje se može dozvoliti i za ta krivična dela.

Krivična dela za koja se dozvoljava izručenje sopstvenih državljana

Član 8.

(1) Izručenje sopstvenih državljana zbog krivičnog gonjenja će se dozvoliti ako su ispunjeni uslovi propisani ovim ugovorom samo za krivična dela organizovanog kriminala i korupcije, kao i krivično delo pranje novca za koja je prema pravu obe države ugovornice propisana kazna zatvora ili mera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od četiri godine ili teža kazna.

(2) Izručenje sopstvenih državljana radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora ili mere koja uključuje oduzimanja slobode će se dozvoliti ako su ispunjeni uslovi propisani ovim ugovorom samo za krivična dela organizovanog kriminala i korupcije, kao i krivično delo pranje novca koja su kažnjiva prema pravu obe države ugovornice, i ako trajanje izrečene kazne zatvora ili mere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno njihov ostatak koji treba da se izvrši iznosi najmanje dve godine.

(3) Krivična dela organizovanog kriminala iz st. (1) i (2) ovog člana su:

- krivična dela za koja je propisana kazna zatvora u trajanju od četiri godine ili teža kazna, koja su izvršena od strane organizovane kriminalne grupe, u skladu sa domaćim pravom;

- organizovanje i pripadnost organizovanoj kriminalnoj grupi, u skladu sa domaćim pravom

(4) Krivična dela korupcije iz st. (1) i (2) ovog člana su:

- zloupotreba položaja od strane službenog ili odgovornog lica,
- aktivno i pasivno protivzakonito posredovanje korišćenjem uticaja,
- aktivno i pasivno podmićivanje službenog lica,
- aktivno i pasivno podmićivanje u privatnom sektoru,
- pronevera.

Odbijanje izručenja zbog azila ili međunarodno pravnih obaveza

Član 9.

Izručenje se neće dozvoliti:

1) ako lice čije se izručenje traži uživa azil na teritoriji zamoljene države;

2) ako bi izručenje bilo u suprotnosti sa obavezama zamoljene države koje proizilaze iz multilateralnih ugovora koji je obavezuju.

Načelo ne bis in idem

Član 10.

(1) Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog dela za koje je lice čije se izručenje traži u zamoljenoj državi već pravnosnažno osuđeno ili oslobođeno, ili je protiv njega krivični postupak pravnosnažno obustavljen, ili je optužba protiv njega pravnosnažno odbijena.

(2) Izručenje se može dozvoliti ako je postupak pravosnažno okončan isključivo zbog procesnih razloga predviđenih pravom država ugovornica.

(3) Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog dela za koje je lice čije se izručenje traži pravosnažno osuđeno ili oslobođeno u trećoj državi, a izrečena krivična sankcija izvršena ili oproštena ili je neizvršeni deo sankcije oprošten ili je prema pravu treće države nastupila zastarelost izvršenja krivične sankcije.

Zastarelost

Član 11.

Izručenje se neće dozvoliti ako je krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije zastarelo prema pravu jedne od država ugovornica.

Obostrana kažnjivost

Član 12.

Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog dela koje nije krivično delo prema pravu jedne od država ugovornica.

Krivično gonjenje zbog istog dela u zamoljenoj državi

Član 13.

Izručenje se može odbiti ako se lice čije se izručenje traži, zbog istog krivičnog dela goni u zamoljenoj državi.

Načelo teritorijalnosti

Član 14.

(1) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog dela koje je u celosti ili delimično izvršeno na teritoriji zamoljene države.

(2) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog dela počinjenog van teritorije države molilje, i ako pravo zamoljene države ne dozvoljava gonjenje za isto krivično delo počinjeno van njene teritorije.

Sudska nadležnost zamoljene države

Član 15.

Izručenje se može odbiti zbog dela koje podleže sudskoj nadležnosti zamoljene države.

Amnestija

Član 16.

Izručenje se neće odobriti za krivično delo koje je obuhvaćeno amnestijom u zamoljenoj državi, ako je ona nadležna da goni za to krivično delo prema svom pravu.

Osuda u odsustvu

Član 17.

Ako je lice čije se izručenje traži pravnosnažno osuđeno u odsustvu, izručenje će se dozvoliti samo ako država molilja garantuje da će krivični postupak posle izručenja ponovo sprovesti u prisustvu izručenog lica.

Odlaganje izručenja i privremeno izručenje

Član 18.

(1) Ako se protiv lica čije se izručenje traži u zamoljenoj državi vodi krivični postupak ili je u toj državi osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog koje je predmet izručenja, izručenje se može odložiti dok se taj postupak ne okonča, a u slučaju osude, dok se krivična sankcija ne izvrši.

(2) Ako bi zbog odlaganja izručenja iz stava (1) ovog člana u državi molilji krivično gonjenje moglo da zastari ili bi njegov tok bio ozbiljno ometen, može se, na obrazloženo traženje države molilje, dozvoliti privremeno izručenje radi vođenja krivičnog postupka pod uslovom da izručeno lice bude vraćeno pošto se obave hitne procesne radnje zbog kojih je dozvoljeno privremeno izručenje.

(3) Država molilja mora privremeno izručeno lice, za vreme boravka na njenoj teritoriji, držati u pritvoru. Vreme provedeno u pritvoru, od dana kada privremeno izručeno lice napusti teritoriju zamoljene države do dana kada se na njenu teritoriju vrati, uračunava se u krivičnu sankciju koja će biti izrečena ili izvršena u zamoljenoj državi.

Više molbi za izručenje

Član 19.

(1) Ako više država traži izručenje istog lica zbog istog ili različitog krivičnog dela, zamoljena država će doneti odluku kojoj će državi dozvoliti izručenje, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, a posebno relativnu težinu izvršenog krivičnog dela, vreme podnošenja molbe za izručenje, mesto izvršenja krivičnog dela, državljanstvo lica čije se izručenje traži i mogućnost njegovog daljeg izručenja u drugu državu.

(2) Zamoljena država o odluci iz stava (1) ovog člana, obaveštava ostale države molilje i istovremeno može da dâ saglasnost državi molilji kojoj je dozvoljeno izručenje, da lice može eventualno dalje biti izručeno nekoj od drugih država, koje su takođe tražile izručenje.

Pritvor u postupku izručenja

Član 20.

(1) Ako su ispunjeni formalni uslovi za izručenje, zamoljena država nakon prijema molbe za izručenje može, u skladu sa svojim pravom, licu odrediti pritvor, osim ako izručenje očigledno nije dozvoljeno.

(2) U hitnim slučajevima, na izričiti zahtev nadležnog organa države molilje, nadležni organ zamoljene države može privremeno pritvoriti lice i pre prijema molbe za izručenje. U zahtevu se navodi postojanje jedne od isprava iz člana 4. tačka 3. ovog ugovora i da postoji namera da se podnese molba za izručenje. Zahtev treba da sadrži i podatke o krivičnom delu zbog kojeg će se tražiti izručenje, vreme i mesto njegovog izvršenja, podatke o propisanoj ili izrečenoj sankciji, odnosno njenom ostatku, kao i ukoliko je to moguće, opis lica čije će se izručenje tražiti.

(3) Zahtev iz stava (2) ovog člana može se podneti preko ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa, diplomatskim putem ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL), bilo kojim pogodnim sredstvom pisanog komuniciranja.

(4) Međunarodna poternica se smatra zahtevom za privremeno pritvaranje.

(5) O tome da je pritvorila lice u skladu sa odredbom stava (1) ovog člana, zamoljena država mora bez odlaganja obavestiti državu molilju.

(6) Privremeni pritvor će se ukinuti ako molba za izručenje i dokumentacija navedena u članu 4. ovog ugovora ne budu dostavljeni zamoljenoj državi u roku od 18 dana od dana pritvaranja. Pritvor se, na obrazloženi zahtev države molilje, može produžiti, ali ne duže od 40 dana od dana pritvaranja.

(7) Puštanje na slobodu ne sprečava ponovno pritvaranje lica, ako molba za izručenje bude kasnije dostavljena.

Odluka o molbi za izručenje

Član 21.

(1) Zamoljena država mora o molbi za izručenje doneti odluku bez odlaganja i o toj odluci obavestiti državu molilju.

(2) Svako potpuno ili delimično odbijanje molbe za izručenje mora biti obrazloženo.

Pojednostavljeno izručenje

Član 22.

(1) Zamoljena država može da lice čije se izručenje, odnosno privremeno pritvaranje radi izručenja zahteva, izruči po pojednostavljenom postupku, ako to lice pred nadležnim sudom zamoljene države izričito izjavi da je saglasno sa ovakvim načinom izručenja i ako budu ispunjene pretpostavke za izručenje.

(2) Saglasnost iz stava (1) ovog člana je neopoziva.

(3) U slučaju pojednostavljenog izručenja nije potrebno podnošenje molbe za izručenje sa dokumentacijom, međutim, zamoljena država, ukoliko smatra da je to neophodno, može da zatraži određene podatke i dokumente od države molilje.

(4) Izručenje po pojednostavljenom postupku ima dejstvo izručenja u redovnom postupku.

Načelo specijalnosti

Član 23.

(1) Izručeno lice ne može biti krivično gonjeno, podvrgnuto izvršenju kazne ili bilo kojoj drugoj meri koja uključuje ograničenje slobode ili izručeno trećoj državi, za bilo koje krivično delo izvršeno pre izručenja, a koje nije predmet izručenja.

(2) Prema izručenom licu ne sme se izvršiti teža kazna od one na koju je osuđeno.

(3) Uslovi iz stava (1) ovog člana neće se primeniti:

1) ako se izručeno lice izričito odreklo garancije iz stava (1) ovog člana;

2) ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije u roku od 45 dana od dana njegovog konačnog puštanja na slobodu, napustilo teritoriju države ugovornice kojoj je bilo izručeno ili ako se posle napuštanja te teritorije na nju ponovo vratilo;

3) ako država koja je izručila lice da saglasnost, u kom cilju se podnosi molba sa priložima navedenim u članu 4. ovog ugovora i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica. Zamoljena država daće saglasnost ako su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za izručenje po ovom ugovoru.

(4) Odricanje od načela specijalnosti utvrđuje se na način iz kojeg se vidi da ga je lice dalo dobrovoljno i uz punu svesnost posledica. U tu svrhu lice lišeno slobode ima pravo na zastupnika.

Promena pravne kvalifikacije

Član 24.

Ako se za vreme postupka u državi molilji promeni pravna kvalifikacija krivičnog dela koja je važila za vreme postupka izručenja, izručeno lice može se krivično goniti ili osuditi samo ako je izručenje dozvoljeno prema novoj pravnoj kvalifikaciji.

Uračunavanje pritvora u sankciju

Član 25.

Ako je izručeno lice u državi ugovornici bilo pritvoreno zbog krivičnog dela zbog kojeg je izručeno, vreme provedeno u pritvoru uračunaće mu se u krivičnu sankciju.

Predaja lica čije je izručenje dozvoljeno

Član 26.

(1) Ako se izručenje dozvoli, zamoljena država će državi molilji saopštiti mesto i vreme predaje i koliko je vremena traženo lice provelo u pritvoru u okviru postupka izručenja.

(2) Lice čije je izručenje dozvoljeno može se pustiti na slobodu ako ga nadležni organ države molilje ne preuzme u roku od 10 dana od dana utvrđenog za predaju.

(3) Ako predaja lica čije je izručenje dozvoljeno nije moguće zbog vanrednih okolnosti, država ugovornica na čijoj su strani ove okolnosti nastale će o tome obavestiti drugu državu radi postizanja dogovora o novom vremenu predaje.

Ponovna molba za izručenje

Član 27.

Ako izručeno lice na bilo koji način izbegne krivično gonjenje ili izvršenje kazne, a nađe se na teritoriji zamoljene države, moći će da bude izručeno na ponovljenu molbu. U tom slučaju nije potrebno da uz molbu budu priložena dokumenta iz člana 4. ovog ugovora, ako su još uvek na raspolaganju zamoljenoj državi.

Predaja predmeta

Član 28.

(1) Predmeti, pismena ili spisi mogu se zapleniti i predati drugoj državi ugovornici u skladu sa zakonom zamoljene države, ako o tome postoji zahtev i odluka nadležnog organa države molilje.

(2) Zamoljena država može da odloži predaju predmeta, pismena ili spisa, ako su joj potrebni u drugom krivičnom postupku koji je u toku.

(3) Država molilja će vratiti predmete, pismena ili spise zamoljenoj državi nakon okončanja postupka za koji su bili traženi, ukoliko se zamoljena država tog ne odrekne.

Član 29.

(1) Ako se dozvoli izručenje lica, zamoljena država će i bez posebnog zahteva, državi molilji dostaviti predmete:

1. koji se mogu upotrebiti kao dokazno sredstvo;
2. koje je lice, koje se izručuje, steklo izvršenjem krivičnog dela ili unovčavanjem predmeta koji potiču od izvršenja krivičnog dela.

(2) Ako izručenje koje bi po ovom ugovoru bilo dozvoljeno nije moguće jer je lice koje bi trebalo izručiti umrlo ili pobeglo, ili ga nije moguće pronaći na teritoriji zamoljene države, predaja predmeta će se i pored toga dozvoliti.

(3) Garantuju se prava zamoljenoj državi ili trećim licima na predmetima iz stava (1) ovog člana. Ako postoje takva prava, država molilja će predmete, po okončanju postupka, što pre i besplatno vratiti zamoljenoj državi. Ako bi takva prava bila povređena predajom, predaja se neće dozvoliti.

(4) Predaja predmeta se obavlja prema pravu zamoljene države.

(5) Predaja predmeta radi vraćanja oštećenom može se izvršiti uz saglasnost druge države ugovornice i pre nego što je dozvoljeno izručenje, ako je lice koje se izručuje saglasno da se predmeti neposredno vrate oštećenom.

Primena procesnog prava i obaveštenja

Član 30.

(1) Ako ovim ugovorom nije drugačije određeno, na postupak u vezi sa izručenjem i na pritvor na teritoriji zamoljene države, primenjuje se pravo zamoljene države.

(2) Ako se lice izručuje radi krivičnog gonjenja, država molilja će obavestiti zamoljenu državu o ishodu krivičnog postupka i dostaviti joj pravnosnažnu odluku.

Tranzit

Član 31.

(1) Tranzit lica koje treba da izruči treća država jednoj državi ugovornici, preko teritorije druge države ugovornice, biće dozvoljen, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno, pod istim uslovima kao izručenje.

(2) Molba za tranzit preko teritorije države ugovornice treba da sadrži dokumentaciju iz člana 4. ovog ugovora i mora biti podnesena zamoljenoj državi najmanje 10 dana pre dogovorenog datuma za tranzit.

(3) Zamoljena država može da odbije molbu za tranzit preko svoje teritorije ako se radi o licu protiv kojeg se u toj državi vodi krivični postupak ili je protiv njega izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena ili ako bi tranzit mogao da nanese štetu interesima te države.

(4) Zamoljena država će odbiti molbu za tranzit preko svoje teritorije sopstvenih državljana, osim ako treća država izručuje ta lica državi ugovornici koja je podnela molbu za tranzit za krivična dela organizovanog kriminala i korupcije, kao i krivično delo pranje novca iz člana 8 . ovog ugovora.

(5) Bez saglasnosti države koja je dozvolila izručenje traženog lica, država ugovornica preko čije teritorije se vrši njegov tranzit, ne sme to lice da goni niti da prema njemu izvrši krivičnu sankciju zbog dela koja su izvršena pre tranzita.

(6) U toku tranzita zamoljena država će lice koje se sprovodi držati u pritvoru.

Tranzit vazdušnim putem

Član 32.

(1) Ako je pri izvršenju izručenja lice potrebno prevesti iz treće države u državu ugovornicu vazdušnim putem bez međusletanja preko teritorije druge države ugovornice, nije potrebna izričita dozvola države ugovornice preko čije teritorije se let obavlja. Tu državu će država molilja unapred obavestiti o postojanju jedne od isprava iz člana 4. tačka 3. ovog ugovora, kao i o državljanstvu lica koje se izručuje i krivičnom delu zbog koga se izručuje.

(2) U slučaju nepredviđenog međusletanja na teritoriju države preko čije teritorije se obavlja let, obaveštenje iz stava (1) ovog člana ima isto dejstvo kao i zahtev za pritvaranje iz člana 20. ovog ugovora.

Troškovi

Član 33.

- (1) Troškove izručenja snosi država ugovornica na čijoj su teritoriji nastali.
- (2) Troškove tranzita snosi država molilja.
- (3) Troškove prevoza avionom snosi država koja je takav prevoz predložila.

Završne odredbe

Član 34.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora države ugovornice će rešavati diplomatskim putem.

Član 35.

- (1) Ovaj ugovor podleže potvrđivanju.
- (2) Ugovor stupa na snagu danom prijema poslednje note diplomatskim putem kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.
- (3) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može Ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem i u tom slučaju Ugovor prestaje da važi nakon isteka šest meseci od dana prijema obaveštenja o otkazivanju.

(4) Stupanjem na snagu ovog ugovora prestaje da važi Ugovor između Srbije i Crne Gore i Republike Makedonije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, sačinjen u Skoplju 6. jula 2004. godine.

Ovaj ugovor sačinjen je u Beogradu dana 29. novembra 2011. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom i makedonskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

ZA REPUBLIKU MAKEDONIJU

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje Zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Republike Makedonije o izručenju sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije prema kojoj je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje Ugovora

Između Republike Srbije i Republike Makedonije pravna pomoć je sada regulisana Ugovorom između Srbije i Crne Gore i Republike Makedonije zaključenim 2004. godine.

Između dve države pravna saradnja je veoma intenzivna. Zaključenjem novog - posebnog Ugovora o izručenju, stvoriće se uslovi za efikasnije odvijanje ovog vida pravne pomoći između dve države, pre svega stvaranjem mogućnosti za izručenje sopstvenih državljanja za krivična dela organizovanog kriminala, korupcije i pranja novca.

III. Ocena potrebe finansijskih sredstava za sprovođenje Zakona

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.